

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свобода“: Bergen 4-1017 — Тел. У. Н. Консу: Bergen 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ГУВЕР ЗА БІЛЬШІ ПОВНОВАСТІ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон, 13 січня. — Колишній президент Герберт Гувер, президент Конфедералізації Екзекутивної Ділянки Уряду, представив конгресові план призначити президентові Злучених Держав далеко-йдучі повноваження, з правом вета для них самим конгресом, щоб започаткувати реформу адміністрації в таких справах, які не підлягають просто конгресові, як законодавчому тілові.

Як мотиви для призначення повноважень подає Гувер недовіра до ладу, недовіра ясного напрямку, недовіра відповідальності рівних агенцій та недовіра справжньої організації в екзекутивній ділянці. Згадавши недовіру спричиняють величезні кошти, а на тім терплять прилюдні справи. Гувер закликає, що комісія представити конгресові впродовж найближчих 30 днів частинні звіти й вказівки на підставі своєї півторарічної праці.

ПІДВИШКА ПЛАТИ ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТА ПЕРЕНІЛА В СЕНАТІ

Після заважкої партійної боротьби сенат ухвалив 68 голосами проти 9 законопроект, щоб підвищити платні президентові, віцепрезидентові та представникові палати репрезентантів. Президент має діставати по \$100,000 річно з додатоком \$50,000 на покривання витрат. Податок буде вищий від податку Республіканців дуже вперто обстоювали засаду, щоб президент складав звіт з суми, призначеної на видатки, однак програли. Платня віцепрезидента й представника палати має виносити \$30,000 річно. Проект підвищення платні для 218 різних високих урядовців, переліка. Сенатори хотіли приписати ухвалу за підвищення платні для президента ще заки він обійме владу.

ПІДВИШКА ПОДАТКУ ЩО- ПНО ВІД ДОХОДУ \$6,000.

Вашингтон. — Президент Труман передбачує підвищення податків щодо від річного доходу \$6,000 до \$25,000 або \$30,000. Про цю справу запиталися кореспонденти під час його пресової конференції. Кореспонденти пригадали Труманові, що свого часу президент Рузвельт висловив погляд, що платні не повинні бути вищі ніж \$25,000 річно, Труман відповів, що він не має устійливого погляду в цій справі, однак, якщо людина є спосібна і знає як заробити понад \$25,000 не звачаючи на податкові закони, то вона повинна ці гроші заробити.

СЕНАТОРИ НЕ РІШЕНІ В СПРАВІ ВІДКЛИКАННЯ ЗАКОНУ ТЕФТА- ГАРТЛЯ

Вашингтон. — Демократична більшість сенату досі рішене, яке становище їй зайняти в справі скасування закону Тефта-Гартля. Йдеться про те, чи дискутувати над поправками до Акту Вагнера під час дискусії над скасуванням закону Тефта-Гартля, чи схвалити його без поправок і що-йно опісля поробити зміни. Президент Труман не хотів виявити погляду в цій справі та лишив сенаторів без вказівок. Він покликався тільки на свою „Промову про Стан Нації“, в якій він виразно виявив потребу змін в Акті Вагнера.

Ачесон перейшов перевірку в сенаті, має задоволення на становищі секретаря стейту

Вашингтон, 13 січня. — Дін Ачесон має задоволення з утвердження на становищі секретаря стейту завдяки своїм умінням, одвертій і тактовним відповідям, які він дав на поставлені йому питання в сенатській комісії закордонних справ.

Він заперечив, наче б він колинебудь був угодою супроти Росії, заперечив, що буде продовжувати політику існуючої на візирях секретаря Маршала і що вичистить департамент стейту з усіх підірваних елементів. Про закиди колишнього асистента, Адольфа А. Берлія, наче б за часів його урядування, як підсекретаря стейту в 1944 йому помагав Алджер Гіс, Ачесон сказав, що в цій справі Берлієві не дописує пам'ять, бо в тому часі не Алджер, а Доналд Гіс був його асистентом. Ачесон признав, що Доналд був і є його приятелем. Алджер знаходиться тепер під обвинуваченням за кривопристра, за неправдиві зізнання в справі шпигунства комуністів. Коли запиталися Ачесона про його теперішнє відношення до Советів, він заявив, що відповідати під теперішню пору на такі питання було б нерозумним і не тактовним. Зрештою президент Труман заявив, що не буде змін у відношенні до Росії, пригадав Ачесон. Свої погляди на диктатуру він виявив ще в 1939 р., казав Ачесон, відчитуючи вимки з різних промов і заяв з того часу.

ПРЕСОВІ ЗАМІТКИ З НАГОДИ РІЗДВА В УКРАЇНСЬКІМ ОБРАДІ

Дітройт. — У виданні щоденника „Дітройт Фрі Прес“ з келі, 9 січня, поміщена довга стаття Павліни Стерлінг про „Українське Свято, полюблене з звичаями й традицією Старого Світу“. До статті додано світлини Ірини Павличовської, делегатки на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва, й місцеві діячки Анастасії Волкер, які планують висилку харчових пакунків для українських скитальників. Подана теж фотографія Доні Стефанії Демрей, яка грала провідну роль в виставі сучасного образка „Різдво поза Залізною Заслонкою“, написаного Юлією Шустакевич. Крім різдвяних описів наведено інтерв'ю з панною Павличовською про її життя серед українських скитальників.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПЕРЕЧУЄ ІСНУВАННЯ НЕПОРОЗУМІНЬ З ВЕЛИКОБРИТАНІЄЮ З ПРИЧИН ПАЛЕСТИНИ.

Вашингтон. — Після того, як посол Великої Британії сер Олівер Френкс запропонував у півгодинній конференції президентові Труманові погляди свого уряду на справу Палестини й вказівки міністра закордонних справ Ернеста Бевіна, президент заявив, що між Америкою й Великою Британією нема ніяких терть і що політика Америки в справі Палестини є незмінна. Це сказав Труман під час пресової конференції.

Коли запиталися Трумана про „новий советський мирний наступ“, він відповів, що рад буде переговорювати з маршалом Сталіном, якщо той приїде до Америки.

ПАПА ЗАКЛИКАЄ ДУХОВЕНСТВО ДОПОМАГАТИ СКИТАЛЬНИКАМ

Рим, 14 січня. — Папа Пії XII звернувся зі закликом до американського духовенства, щоб воно подвоїло свої зусилля й зусилля на переселення якнайбільш скитальників переміщених осіб до Злучених Держав. Свій погляд на цю тему Папа висловив в двох важливих листах до американських єпископів.

ПЕЙПІНГ ПІД ОБСТРИЛОМ

Нанкінг, 14 січня. — Перші стрільня комуністичної артилерії вчора вже експлуатувалися на аеродромі Пейпінгу, культурної столиці Китаю. Стрілянина заповняла деяку шкоду. Рівночасно з Тієнціном повідомляють, що це місто відмовилося від капітуляції й комуністичні війська знову почали атаку, бо командант урядових військ відмовився від безумовної капітуляції.

Почалися ізраїльсько-египетські переговори

Родос, 14 січня. — Вчора тут почалися ізраїльсько-египетські переговори в справі перемир'я в Палестині. Цей перший раз жиди й араби засіли при „круглому столі“. Нарешті відкриті й нові провадять посередник О. Р. Радхакант. У вступній промові він підкреслює історичну важливість цих нарад та звернувся до інших країн, включно з Великобританією, щоб вони своєю інтервенцією не перешкоджали в досягненні кінцевого їх успіху. Годови египетської ізраїльської делегації підкреслили свою „добро волю“, але зазначили, що на цих нарадах вони цілком не думають встановити миру, а тільки завершення зброї.

БРИТАНІЯ ЗВ'ЯЗУЄ З АМЕРИКОЮ РОЗВІДКИ ЛЕТ ЛІТАКІВ В ЕГИПТІ.

Лондон, 14 січня. — В останніх днях з кількох боків роздвігнуто твердження, що розвідники лет британських літаків над захопленою ізраїльськими египетською територією та які були збиті ізраїльською авіацією, був зв'язаний теж з бажанням відповідних інформацій з боку державного департаменту у Вашингтоні. Речник британського міністерства вчора заявив, що цей лет відбувся на власну британську відповідальність, але додав, що кілька тижнів тому державний департамент у Вашингтоні погодився з думкою необхідної konieczності інформацій щодо ізраїльських випадків на египетську територію.

АМЕРИКА БУДЕ ДОМАГАТИСЯ ВИБОРІВ В ІНДОНЕЗІЇ.

Лейк Сокес, Н. Я., 14 січня. — Американська делегація в Раді Безпеки приготувала резолюцію, домагаючись від Голландії переведення в Індонезію загальних виборів під наглядом ООН. В резолюції, згідно зі заявою д-ра Джессона, встановиться дата виборів і повної передачі суверенності Індонезії. На тему цієї резолюції американська делегація перекладає вже цілий ряд розмов з делегаціями інших членів Рад Безпеки, за винятком советського і підсоветсько-українського.

ПІДПИСАНО МАДЯРСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ДОГОВІР.

Лондон, 14 січня. — Советське пресове агентство ТАСС повідомило з Будапешту, що там підписано перший торговельний договір між Мадярами та Ізраїлем. Подорож до договору не подано.

КОНФЕРЕНЦІЯ БЕВИНА З ШУМАНОМ

ОБГОВОРЕНО ВСІ СПІЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ ФРАНЦІЇ І БРИТАНІЇ.

Лондон, 14 січня. — Французький міністр закордонних справ Роберт Шуман приїхав тут вчора рано в товаристві багатьох своїх найвищих радників і спеціалістів та негайно почав наради зі секретарем закордонних справ Британії, Ернестом Бевіном, що привітав Шумана вже на вокзалі. Конференція триватиме два дні а предметом нарад будуть всі спільні проблеми закордонної політики обох країн в Європі, в Азії та на Орієнті й в Африці.

Вчора ввечері французи були гостями на алаштованому в їх честь прийнятті. Досі ще не проголошено офіційного комунікату щодо розмов та їх вислідів, але з поінформованих джерел заявляють, що розмови докищо зосереджувались на європейських та середземноморських проблемах. В подробицях розглянуто головну проблему майбутньої західно-німецької держави, західно-європейського оборонного союзу та плянованого оборонного Атлантичного договору. Окремим предметом нарад мали бути проекти якнайтіснішого пов'язання британських і французьких посольств в Африці з господарської і стратегічної точки зору. Народи продовжуються.

ВІСНОВИ НА ВІДПОВІДІ ЩО В СПРАВІ СКАНДИНАВСЬКОГО ОБОРОННОГО СОЮЗУ.

Осло, Норвегія, 14 січня. — Тут увійшла вже в свою кінцеву стадію конференція трьох скандинавських країн, Норвегії, Швеції й Данії, в справі відповідної координації та об'єднання спільних оборонних зусиль. Сама конференція оточена великою таємницею, але з поінформованих джерел стверджують загальний песимізм щодо можливостей позитивного вислуду нарад. Головною причиною цього мали б бути впертість Швеції, щоб ці країни зберегли абсолютну нейтральність у відношенні до всіх сторін. Це відноситься насамперед до Атлантичного пакту, з яким Норвегія й Данія бажали б у відповідній мірі отримати теж свої оборонні плани. Швеція хоче стояти стовідсотково на становищі „моя хата скраю“, що натрапляє на опозицію не тільки в інших скандинавських країнах, але й в самій Швеції.

ЗАХІДНІ СОЮЗНИКИ ВАГАЮТЬСЯ ЕВАКУВАТИ АВСТРІЮ.

Відень, 14 січня. — Тут приділяється багато уваги натякам з Лондону, що західні союзники не вважали б за доцільне відкликати свої окупаційні війська з Австрії в недалекому майбутньому, побоюючись, що тоді там могла б повторитися історія більшої вищого перевороту, як це було в Чехословаччині та інших країнах під советським впливом. Це означало б зменшення впливу на швидкий мировий договір з цю країною. Австрійці, натомість, вважають, що побоювання західних союзників не мають ніякого впливу, а якщо б Совети поважилися чинно допомогти їм своїми військами, тоді це був би для них ризик війни.

АМЕРИКАНЦІ АРЕШТУВАЛИ СОВЕТСЬКИХ АГЕНТІВ У ВІДНІ.

Відень, 14 січня. — Американська військова поліція перевела вчора труп в одному мешканці в центрі Відня, підозрюючи там центрально чорної торгівлі, і там викрила одну з центрально нелегального закупу зброї для Палестини. Цілий ряд советських та зв'язаних з ними інших агентів, при яких знайдено великі суми грошей та багато фальшивих документів, займалися спекуляціями для фінансування закупів зброї в Чехословаччині для Палестини. Американська поліція поконфіскувала гроші і документи, а заарештованих передала австрійській поліції, яка без сумніву муотиме їх звільнити на советське домагання.

ВІДВІДИНИ АМЕРИКАНСЬКИХ І ІСПАНСЬКИХ КОМАНДАНТІВ АВІАЦІЇ.

Відень, 14 січня. — Тут повідомлено, що високі командири американської і іспанської авіації почали нагло взаємні чести візиту. Кілька днів після відвідин в Мадриді ген. Вільяма Туниера, команданта повітряного постачання до Берліна, тепер в дорозі до європейської головної картири американської авіації у Вісбадені є іспанський підсекретар авіації, ген. Ополінар Саяс де Буруага. Офіційно заперяють, що ці відвідини не мають жадного політичного значення.

ПРИЗНАЧЕНИХ СОВЕТАМ ІТАЛІЙСЬКИХ КОРАБЛІВ НЕ ПУСКАЮТЬ ЧЕРЕЗ ГІБРАЛЬТАР.

Рим, 14 січня. — На підставі мирового договору, деяку кількість воєнних кораблів Італії зобов'язана передати Советам в характері воєнного відшкодування. Тепер речник італійського міністерства закордонних справ повідомив, що тих кораблів не хочуть пропустити через Гібральтар, додаючи, що теж конвенція в Монтро не дозволяє деяким типам італійських воєнних кораблів перездити через Дарданелі. Існує ще можливість, що Совети могли б перебрати ці кораблі в одному з альбанських портів.

БРИТАНСЬКО-ПОЛЬСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР.

Лондон, 14 січня. — Сьогодні мав би бути підписаний у Варшаві важливий британсько-польський торговельний договір, що передбачує торговельний оборот між цими країнами на приблизно 1,200,000,000 доларів протягом п'яти років. Подробиці договору держаться в таємниці.

на який вони підуть тільки тоді, як будуть на це повністю приготувані і тоді вони це зроблять без огляду на Австрію.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською та українською):			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Classified Advertising Department, 597 - 7th Ave., New York 18, N. Y.
BYant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РОЗГОЛОСИТИ СТРАШНИЙ ЗЛОЧИН

Російський журнал "Соціалістический Вестник" помістив в числі за грудень 1948 р. статтю п. н. "Я був у Винниці". У цій статті пишеться про розкопки масових гробів, які переведено в 1943 році в Україні, в місті Винниці, в "Парку культури і відпочинку". Описує ці розкопки очевидець, лікар Героїд Александров, що, як виходить з його писання, ще й сьогодні не може прийти до себе від цього потрясіння, якого зазнав пригортаючи тисячам трупів, головно українських селян, з повязаними взад руками, що їх добивали, постріляли, чи живцем закопали більшовицькі поспішки-енкаведисти.

Про страшний більшовицький злочин в Винниці вже була не раз згадка в українській пресі, а теж і в нашій газеті. Нема найменшого сумніву щодо цього, хто їх доконав, коли і де. Усі ці страшні факти добре відомі українцям. Але чи відомі світові? Отже є це питання, яке заставило Г. Александрова забрати голос у цій справі. Він дуже дивується, чому збувають цю велику людську трагедію мовчанкою французькі, швейцарські, шведські, італійські та інші професори, лікарі та журналісти, що оглядали в 1943 р. розкопані у Винниці масові гроби та тих понад 10,000 трупів, що в них лежали від 5 до 6 років. Їх звіти про те, що вони бачили, є в архівах університетів та в державних актах, але ще й нині ніхто не береться подати їх до публічного відома, хоч нема найменшої причини ці речі ще далі таїти, щоб, мовляв, не дражнити воєнного союзника. Вже давно по війні, а "союзник" став ще гіршим агресором, ніж був ним Гітлер.

Та, пише Александров, хто б не мовчав, але "я не можу мовчати; я буду говорити про те, що я бачив і чув". Були про цей злочин говорили і свідчили від імені тих, що залишилися непоміченими. Навіть закармлювали на людський біль реставрації, пише Александров, потрапило прохання української селянки, що віднайшовши там свого чоловіка, збитого енкаведистами, просила дати їй його кошуланку, що була з трупом у могилі шість років, щоб, пошити з неї теплу одіж босим і голім дітям. Глибоко вражений спогадом про цю подію пише Александров так: "Майбутні історики великої сталінської епохи! Запишіть у ваші літописі отсе страшне прохання української жінки!"

До цього ще додамо, що американсько-польська газета, "Америка-Ехо" з 12 листопада 1948 р., теж згадала за Винниці, як "совєтський злочин, що щойно вийшов на яв", покликаючись при цьому на наочного свідка, селянина Дмитра Мельника. Докладні відомості про цей страшний злочин, пише ця газета, є в актах Міжнародного Червоного Хреста в Женеві.

Згадуючи за цю страшну подію ще раз з нагоди, що про неї з'являються статті в російських журналах і в польській газеті, хочемо водночас зазначити, що вже країна пора, щоб українці в Європі й поза нею доложили всіх зусиль, щоб про цю страшну подію знав весь культурний світ. Хоч в масових гробах у Винниці були головно українські селяни, знайдено там трупів теж й інших національностей, включно з жидівською. Всі вони впади жертвою совєтського режиму і якраз це повинно об'єднати поширення правди про совєтську тиранию та московсько-більшовицьку окупацію України.

Нове й старе в справі допущення „Д. П.“

Ще заки зійшовся на наради новий конгрес, були згадки в пресі про різні законопроекти в справі допущення до Злучених Держав більшого числа переміщених осіб („дисплейс персон"). Ці нові законопроекти являються властиво поправками до існуючого закону, себто Акту з 1948 року про допущення переміщених осіб. На ці поправки натискали найбільше жидівські організації, додаючи в існуючому законі дискримінацію, звернену проти жидівських „Д. П.". Таких законопроектів має бути вже більше число, але офіційно проголошено цей, що його вніс у сенат сенатор Говард МекГрет, голова Краєвого Демократичного Комітету, що, як відомо, має великі заслуги, що при останніх виборах перемогла Демократична Партія.

Законопроект сенатора МекГрета є нічим іншим, а тільки тим проектом, який предлагали минулого року різні гуманітарні установи. Він передбачає допущення до Злучених держав 400,000 „Д. П.“ впродовж найближчих чотирьох років.

Важко припустити, щоб з цього приводу не відбулись нові дискусії в конгресі на тему „Д. П.", скільки і кого допустити до Америки. Причину до цього дадуть тим разом і самі етнічні групи в Америці, що зачинають у своєму запалі вести таку агітацію за „своїми“ переміщеними особами, що обкидують болотом і інші групи „Д. П.", закидаючи їм „співпрацю з нацистами" та т. п.

Законопроект сенатора МекГрета повинен зняти більшість і перетні. Палата репрезентантів повинна теж погодитись на вимоги, які є в цих проектах, а вони будуть повторені в законопроектах, які будуть там представлені. Проте навіть ухвала нового закону ще не означає, що все піде гладко, бо треба усунути ще багато інших перешкод.

Вже на підставі існуючого закону можна було спровести зі скитальцями до Злучених Держав далеко більше число імігрантів, ніж їх на ділі приїхало. Федеральна комісія для Переміщених Осіб, яка обов'язана перевести закон в життя, саме приготувала звіт за своєї діяльності і хоче між іншим оприлюднити причини, які стояли їй на перешкоді до вивезення її завдання. Про це пише Роберт Л. Шефер, звітник щоденника Нью Йорк Таймс, який перевів основні студії цілої іміграційної проблеми і вивисно її труднощі. За його словами комісія не буде в спроможності привезти в біжучому році сподіваних 75,000

скитальників, хоч досі вже має забезпечення на працю і приміщення для 40,000 осіб. За минулий рік приїхало до Злучених Держав тільки 2,500 осіб, а впродовж найближчих трьох місяців можна сподіватись дальших 6,000 осіб, отже, разом було б допущених і перевезених до Америки 8,500 нових імігрантів впродовж дев'яти місяців діяння Акту про Переміщених Осіб.

Комісія прийшла до висновку, що головною причиною повільного приїзду імігрантів зі скитальцями є перевірка осіб експертів. Щоб перейти вимаганню перевірки в Європі, а потім на такий підставі дістати консульське візо, на це потрібно шість тижнів часу для одного скитальця. З причин такої повільності в місяці січня 1949 р. зможе приїхати до Злучених Держав тільки 2,000 осіб, а щоб перевезти всіх імігрантів, які мали б приїхати в біжучому році, повинно їх приїздити по 10,000 місячно.

Перешкоди в переїзді імігрантів до Америки викликує негодуювання не тільки між скитальцями, але теж і між людьми, які надіялись дістати робітників до своїх господарств чи підприємств і в цій надії піддалися афидевіти на працю. Коли сподіваний робітник не приїде на час, тоді господар не має загалом потреби на нього ждати, бо він найде собі кого іншого або порадишить собі інакше. Крім того інші підприємці чи фермери відмовляються підписувати афидевіти праці в тому переконанні, що шкода старань.

З різних джерел з'являються вісті, що в Америці вже тепер є сотки тисяч джабів, а промова президента про економічний стан країни заповідає потребу цілого мільйона робітників в найближчому році. Все це вказує, що комісія вийде з домаганням, щоб скасувати теперішнє забезпечення праці для нових імігрантів, а обмежитись тільки до забезпечення мешкань.

Коли йдеться про поведінку нових імігрантів, то назагал є переконання, що вона вдовольняє. Зате трудніше з приношенням імігрантів до нових відносин. Коли б на підставі поправок до теперішнього закону прийшло до зміни способу розселення імігрантів після їхнього приїзду, то уряд планує почати орієнтаційну програму серед скитальників, як довго вони ще в Європі. Там будуть улаштовані курси англійської мови й курси приношення. Головно йдеться про те, щоб скитальники розуміли відносини і познайомились з околицею, до якої вони

Микола Чубатий.

Політичний український емігрант другої генерації з-перед двісті літ

Серед української еміграції виростають нині різні думки щодо ролі другої української генерації, вихованої на чужині. Отже одні є того переконання, що вона має зовсім засимілюватись та розлитись в морі свого нового оточення, а другі, що вона має зберегти українського духа та служити ж Україні. Подібну проблему мали теж українські політичні емігранти з-перед двох соток літ.

Мазепинська еміграція мимо своєї глибокої ідейної праці не сповнила своїх цілей, не прогнала московського панування з України. На чужині вихована або породилась їх діти, оточені чужим середовищем. Тому й їх журило питання, чи будуть їх діти в силі вести далі боротьбу за визволення України, чи може розгубляться у своїх особистих інтересах та засимілювавшись забути про

зادумують приїхати.

Так як тепер стоять справи, до приїзду імігрантів зі скитальцями починаються великими зусиллями й коштами добровільні громадянські комітети, між якими є теж Злучений Американський Допомоговий Комітет. Загально панує переконання, що такі комітети виконують більшу працю і покривають більші видатки ніж це робить федеральний уряд. Такі комітети мають теж добрий перегляд і розуміння неможливості нового закону та потреб нових імігрантів. Громадянство, яке користується працею таких комітетів, повинно прийти в поміч комітетам таким способом, що сподіваємося за їхньою роботою і слухатиме їхніх вказівок. Міркування деяких, наче б вони могли мудріше й доцільніше повести справу, тільки вносять громадській акції і вносять безупинний заколот серед людей доброї волі. Коли тепер з нагоди законопроекту прийдуть вказівки, як поводитись не тільки давнім громадянам, але й новим імігрантам, тобто які тактики притримуватись, щоб допомогти якнайбільшому числу скитальників дістатись до вільної країни, сам простий розум вказує, що треба всім інтесесованим послухати орієнтаційної програми, яку подасть такий комітет. Нема сумніву, що теж і ЗУАДК оприлюднить у своїх часі відповідні поради для української спільноти в Америці як теж і для українських емігрантів-скитальників в Європі.

Україну, поневолену країну своїх батьків. Оце питання успішно розв'язала в першу чергу родина Пилипа Орлика, гетьмана на вигнанні, даючи українській прекрасну постать гетьманського сина Григора Орлика, провідника українських самостійників з половини 18-го століття другої генерації мазепинської еміграції. Його бурхливе життя варта не тільки одної статті, але повісти талановитого письменника.

Григор Орлик народився в Україні в славному Батурині, столиці гетьмана Мазепи (1702), отже тільки 6 літ перед катастрофою, що спала на Україну та на саму гетьманську столицю. Хресним батьком Григора Орлика, сина генерала Орлика, найбільше довірливої особи старого гетьмана, був такий сам гетьман Іван Мазепа. Хресною мамою дитини була амбітна Віра Кочубейка, жінка генерального Судді України Кочубея. Не довго жив малий хлопчина Григор в Україні, бо вже семилітнім хлопчиною мусів покинути свою батьківщину, яку не мав навіть змоги пізнати більше зрілим розумом та подолити гарячим юнацьким серцем. В семі році розпочав він життя політичного емігранта, виростає на чужині, однак українське душевно лишилось до смерті. Виховувався в Швеції, університетській студії відвідував на університеті в Любці.

Скоро опанував він кілька мов, що відкривало йому згодом шлях до незвичайно корисної дипломатичної праці в користь України. Він говорив плавно не тільки своєю рідною українською мовою, але також мовою шведською, французькою, німецькою, польською, турецькою та латинською. Від свого оточення набрав дипломатичної аручності, від свого обожаного батька гарячої любові для рідної, але йому мало відомої України.

Вже біля 20-літнім юнаком став до помічі батькові в його політичній праці, що працював до того, щоб при допомозі західних держав приневолити Росію покинути Україну. Немає поважнішої події в Європі в першій половині 18-го століття, яку не старалися б Орлики, батько та син, а згодом тільки сам син, використати для висвободження української „козацької нації" з-під московського панування.

Тереном, де зударялись, протилежні сили західних держав з одного боку, а Росії з другого, була тоді велика просто-

ром, але вже мала силою Польща. Зокрема кожна зміна на троні в Польщі в тих часах доводила до зудару російських та протиросійських сил, за впливу на цій великій середньоевропейській території.

Розуміючи це, Григор Орлик вступає до саксонської армії як старшина, бо тодішній польський король Август II. був одночасно саксонським володарем. Це давало Григорові Орликові подвійну користь, бо він міг утримувати дуже живі зв'язки з протиросійськими колами в Польщі, а водночас, живучи в Саксонії, мав змогу свою дипломатичну протиросійську працю закрити аручно мундуром старшини саксонської армії.

Мимо односторонь старшини саксонської армії вважав він себе в першу чергу висланником поневоленої України, репрезентованою його батьком Пилипом Орликом, українським гетьманом на вигнанні. Тому підтримує він живі зв'язки з шведським послом в Варшаві, а той впроваджує його в близький зв'язок з послом української держави, що ставився ворожо до зросту Росії на сході Європи.

Зокрема заінтересувався Григором Орликом французький посол в Україні, який Орлик представив вагу визволення України для сприяння зросту Росії. Французький посол дав себе переконати аргументами молодого гетьманця і вислав його під прикритим назвищем шведського старшини до Парижа, з порученням пред'явити справу України французькому уряду, на чолі якого стояв кардинал Флері.

Міряючи докладно кожен свій крок, молодий Орлик познайомився з урядовими колами, заінтересованими справою України, а в першу чергу з міністром закордонних справ Шотеном. Він шукає знайомства серед французької духовної еліти, запізнається з найбільше впливовими тоді французькими письменниками Вольтером та достачає йому автентичних інформацій про українську революцію проти Росії під проводом гетьмана Мазепи. Ця інформація увійшла в книжку Вольтера про життя Карла XII. Вольтер на основі того матеріалу міг написати похвальну думку про Україну з-перед 240 літ: „Україна все прямувала до свободи".

Завдяки інформації Григора Орлика про Україну, уряд короля Франції постановив чинно заангажуватись в українській справі та вислав того українського дипломата до Константинополя, щоб там він мав змогу справу визволення України порушити теж перед турецьким урядом, тоді найтіснішим союзником Франції.

(Докінчення на стор. 3-тій)

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

— Тут не квапляться. Європа має час, а українська, як дозволите, найбільше. Пане! Сніданок!

Кельнер замешується. Величезна таця, завалена посудом і поживою, опинилась на столі. Пляшка мартелю і п'ять чарок коронували декорацию. До залі входили нові гості. Деякі з них вітали Кардаша. — Слава Україні! — Цокати закарбували йшли далі. Кардаш сидів спокійно, руки в зеленій реглані, голова по-професорськи витягнута в комір. Він не говорив, але його мовчанка також мова. Говорив старий Лисняк і то про курс супроти долара. Від цього також багато залежить, бо

тут іде про сотні тисяч цінного гроша. — Ти хлопці дуже обдрані, — казав він. — Треба б їм якісь односторонні обчесати їх, обсмакати... Цим мав він на думці січовиків, не місцевих, а тих, що прийшли сюди з цілого українського світу. А це все вимагає доларів, а долари — це гроші, а їх може дати тільки Америка. Це всі дуже гарно і без зайвих слів розуміють, тому Лисняк хоч і спокійно, але настільки про це розважало навіть тоді, коли п'є коньяк та їсть ковбасу. Кардаш рівно ж уважно слухав ці слова.

Потім встають, умовляють, бо сяде і коли зустрічатись, по-

тискають руки і розходяться. Кримський лишається з Кардашем. Виходять разом на вулицю. День підкреслено осінній. Листопад дуже виразно позначив довкілля. Вулиця порожня, інколи десь пройде жид або дядько в кожусі вогню догори. Нерівним бруком грохотить селянський віз, а інколи пролетить задріпане болотом авто.

Брук і хідники позначені рідким болотом. З будинків густо і настільки звисають різних розмірів жовто-сині прапори. Вікна не зовсім чисті, вивіски, писані нерівною українською мовою, блищать свіжою барвою, двері крамниць широко відчинені, і гори товарів напрошуються покупцям.

Кримський озиряється, дивиться, дивується. Йому справді дивно, що вивіски крамниць українські. Наприклад, „продаж ласощів". Дуже приємно. Хочеться зайти і покусувати. Продаж того, другого, тре-

тього. Аптека якогось там Блюфбрухера, Дуна йський Банк, Батя, торгівля гаянтерії Зудермаера. Це вже певний факт. Куди вони йдуть? Кардаш мовчить, руки, як звичайно, в кишенях, під лівою паховою потертий портфель, кроки, не зважаючи на його високий зріст, короткі.

— Ти не думав, — каже Кримський, — про ці вивіски?

— Ну? — буркнув Кардаш.

— Тисячу років були вони різними мовами і щойно тепер тією справжньою...

Кардаш не сказав нічого, зирнув на одну з вивісок, йшов далі. Поганенький ресторанчик з закритими віконницями. Кардаш пригадує, що це якесь підприємство для ночі, що там цілий день тихо і цілком ні шумно, що там завжди напхано дивного люду. Зараз за цим будиночком мала, тісна, нерівна і не брукована вуличка, і туди звернули Кардаш та Кримський.

„Вузька 3".

Вуличка впирається в річку. На її закиданому різними потребам березі ряд крашних будинків-осібників. Один з них — жовтогарбної барви партерний — і це те місце, куди входять ці два мандрівці...

— Це наша штаб-квартира, — пояснив Кардаш дещо іронічно. — Американський дім. Цими днями купили його у чеха за певну кількість тисяч доларів.

Квадратова віля. Широка з мерехтливими завісками вікна. При вході пара бетонних сходів, матова куля під невеличким бетонним дашком. Двері подвійні, і вводять вони до сіней з глянсованим паркетом, з кокосовим, червоним хідничком на ньому, з вішалками, легким круглим столом, двома шкіряними і двома легкими, плетеними фотелями. Під стелею лампа з трьох матових куль.

Двері вправо й вліво. Треті

від входу — до робітні, вітальні і салону. Там модерні, нові, содінні меблі. Просторий писемний стіл з горіхового дерева прикритий плятою шліфованого скла. Широкі шафи на книжки, стіл курити, масивні шкіряні фотелі, помаранчевої барви каліпаки... На стінах олійні краєвиди Карпаття, жіночий акт над канапою і портрети Коновальця та Мельника, дуже не допосовані, низькоякісної роботи.

Решта кімнат — приватні мешкання. Тут і Кардаш, і Кальчук, і двоє з українського інформаційного бюро в Берліні, і директор Січової гостиниці з родиною.

Завжди рух, завжди люди. Вішаки завжди завішані, в куті багато калюш. Зараз те саме. Кардаш увійшов, і вже назустріч йому привітання. Біля круглого столу сидять, курять і чекають. Чотар з головної команди Січі, Чорний, начальник розвідної служби

Омолик, секретар літературного об'єднання Кузь, член управи УНО з Праги Папара. Всі вони чекають на Кардаша. На столі нові листи, нові телеграми. В канцелярії строчать друкарські машинки.

На Кримського не впливає, шумно вітається. Це ж всі свої. Смолик? Та це ж „Ганді" зі студентської громади в Празі. Той, що все знає, що сперечається, сердиться. Кузь? Це ж вічний секретар якогось хирого видавництва з Львова. Папара? Хто не знає Папару! Збори, засідання, протоколи, суди... Один тільки Чорний — нова людина. Той десь довго-сидів в якихсь Бригдах. Кримський не має чести його бачити. Тонкий, шуплий, худий... Однострій лежить на ньому, мов метелик на квітці...

(Дальше буде).

В кожному українській хаті повинен знаходитись часопис „Свобода".

Нова освітня програма робітничих юній

Американська Федерация Праці та Конгрес Індустріальних Організацій давно змагаються за рівні права всіх робітників, як і всіх громадян по цій країні. В тій боротьбі вони позначилися не раз рішучістю і завзятістю. Проте все ще існують такі юнії, які мають в своїх статутах обмеження щодо прийняття членів зогляду на їх расу, кольор шкіри, вірування, національне походження. Тому боротьба за дійсну рівноправність в ряді організованого робітництва все ще продовжується, і не тільки самими юніями, але також і іншими співпрацюючими організаціями.

Серед тих співпрацюючих організацій, є Пресвітеріанський Інститут Індустріальних Взаємовідносин, Католицька Міжрасова Рада, Нігерський Робітничий Комітет та Жидівський Робітничий Комітет. Цього року вони спільно працюють для поборення решти дискримінації серед робітництва, що все ще існує навіть в деяких юніях з демократичними статутами.

Одним зі способів такої боротьби є вільні дискусії, знані як „клініка чуток“. Ідея таких „клінік чуток“ належить одному професору Гарвардського університету. Тим способом він хотів довести, що ніколи не можна приймати за часту правду неперевірені чутки, що передаються від однієї особи до другої. За допомогою таких „клінік“ в часі останньої війни вдалося стримати безпідставні та шкідливі чутки про американців японського роду, про жидів та ірвірів у війську і т. п. Робітничі юнії приймають цей спосіб в своїй освітній програмі, бо різні шкідливі чутки ширяться серед робітництва так само, як і взагалі по цій країні. Багато робітників самі можуть навести чимало прикладів яку шкоду приносять неперевірені чутки, що ширяться з уст до уст.

„Клініка чуток“ провадиться в такий спосіб: на екрані показують якусь подію, яка може статися майже в кожній громаді. Але перш початком висвітлювання вибирається серед присутніх шість осіб, які мають бути репортерами. Один з них залишається в кімнаті разом з глядачами, а решта п'ять виходять з кімнати. Під час висвітлювання фільму перший репортер бачить його також. Після того покидається другий репортер, але він фільм не бачить, а про подію дізнається від першого репортера. Третій репортер довідується про неї від другого, четвертий — від тре-

тього і так далі. Кожного репортера закликається по черзі, окремо. Це провадиться так довго, доки вже всі репортери будуть в кімнаті. Ніхто з них, крім першого, фільм не бачив, а чув про неї від попередника.

Всі присутні чують описи репортерів, але вони також бачили і фільм, і тому добре помічають всі помилки і зміни, що роблять — часом не свідомо — вибраний репортер. Звичайно останній репортер говорить про подію з такими помилками і змінами, що вона мало подібна до тої, яку глядачі бачили на екрані.

Оскільки юнії користаються „клінікою чуток“ для боротьби з расовими, релігійними та іншими упередженнями, то і фільми вибираються відповідні до того. Наприклад, на екрані показують, як сперечається білий чоловік з одним нігром за місце в соборній вагоні. В руках білого — бритва. В більшості випадків глядачі чують, як репортери розказують, що бритва була в руках нігра. Після того починаються дискусії, з яких видно, що такі свідчення виникають в наслідок того, що багато людей звикло думати, що нігри завжди носять при собі бритву і користуються нею у випадку бійки. Неправдивий опис показаної події виник в наслідок упередження проти нігрі.

Дискусії, що відбуваються в таких „клініках“, проходять жваво, з зацікавленням, бо присутні говорять про те, що фактично відбулося перед їх очима, і в чім вони самі брали участь. Вони наочно переконуються, чому неможна вірити неперевіреному чуткам, чому не можна приймати їх за правдиві, чому не можна на них базувати своє відношення до тих, чи інших осіб, чи груп, чому упередження проти людей іншої раси, чи релігії, чи національного походження є шкідливим. А скільки таких шкідливих чуток, оповідань, переходить з уст до уст і на фабриках, і в громадах та й по цій країні! Для боротьби з такими чутками, з упередженнями робітничі юнії користуються „клініками чуток“.

Загальна Рада.

КУПИТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

Колі ви хочете виходити своєю дитиною читати по українськи, купіть їй такі ІЛЮСТРОВАНІ В КОЛЬОРАХ КНИЖЕЧКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

КІТ В САЛЯНЦЯХ. Ціна 25 ц.
ЧЕРВОНА ШАПОЧКА, казка для чималих діточок. Ціна 25 ц.
РОБІНЗОН КРУЗО. Ціна 25 ц.

Всі три книжечки разом за 80 ц.

Замовлення з належністю слати до:

“СВОБОДА”
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади треба платити тільки американською валютою.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

“УВАГА: Зголошуючись” на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа додати під яким чином в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до З.У.А.Д.Комітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на пологодження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

16,887 Маклаш вуйка від Маклаш Анни зам. Романська д. Петра і Марії з с. Млини (Яворів).

16,889 Фута Степана і Катерини, Гаркала Андрія з с. Сохарова (Сянік) від Гаркала Олександра.

16,890 Майхрич Василя з с. Святкова Велика (Ясло) від Пелех Івана.

16,891 Кибальник Василя, Івана, Цюрипа Сильвестра, Ефима і Карпа з с. Розкопанці (Київщина), країнці зі сіл Дибинці, Чайки, Розкопанці від Д. Лепко.

16,892 Кісляк Михайла зі Станіславщини від Попадича Ярослава.

16,893 Савида Миколи і його дітей з с. Бібрка (Лісько) від Савида Михайла.

16,894 Круба Івана з с. Неліпкович (Ярослав) від Круба Миколи.

16,895 Ротай Семена с. Івана, Пелех Івана, Мельник Василя з м. Дашів (Липовець) від Лантанський Степана.

16,896 Кочій Онисма, Марії і Іванни з с. Бродича (Тернопіль) від Кочій зам. Кононів Іванни.

16,897 Чипига Івана з с. Кути (Коломия) від Витоник Марії.

16,898 Синяговський вуйка з Полтавщини від Синяговський М.

16,899 До таборних управ на скитальщині від відділу розшуків при З.У.А.Д. Проситьсь звідомити по таборах, що за Василік Йосифом з дому Буриняк з м. Тисмениці (Товмач) пошукує сестра з Америки Бардрук Евгения. Голоситись на ч. 16,899.

16,900 Микитка Михайла з с. Ширець (Львів) від вуйка Жеребецький Михайла.

16,901 Сестер Калапач з с. Кропивник (Калуш) від Калапач Василя.

16,902 Себаків Олексі з с. Смільник (Сянік) від Охнич Семка.

16,903 б) Мочук Івана, Михайла з с. Застінки (Тернопіль) від Лесів Михайла і Стироп Романа.

16,904 б) Цулауф Олександра, Вебер Феліпа з с. Крим (Саратів) від Цулауф Фридриха.

16,905 Рибак Домни зам. Гуменюк з с. Жадова (Буковина) від Рибак Петра.

16,906 Корчинський Василя,

Безушко Федора, Онуфрив Омельяна з с. Корчина (Стрий) від Корчинський Михайла.

16,907 Голодирга Дмитра від брата Грицька Йосифа з с. Палушкіна (Чортків).

16,908 Стапай Петра і Олександри з с. Прелуки (Сянік) від Стапай Михайла.

16,909 Сотничук Дмитра с. Мирона з с. Колодязь (Луцьк) від Мілья Івана.

16,910 Куява Мирона і Марка с. Микити з с. Котичів (Ковель, Полісся) від Коваль-Ясінська Еви.

16,912 Захаревич Петра і Михайла від Захаревич Юрка.

16,913 Логін Осипа від Логін Юлії зам. Дорога.

16,914 Давиришин Гната і Фразини з с. Липиці (Рогатин) від брата Борика Григорія.

16,915 Павлик Івана с. Василія з с. Лодина (Долина) від брата Чулян Василя.

16,916 Шлак Катерини і Анастасії від Шлак Василя з с. Репеліх (Бібрка).

16,917 Лесік Сергія с. Федора з с. Мала Глуша (Камень-Коширик) від Лесік Василя.

16,919 Фута Степана, Катерини і Андрія Гаркала з с. Сохарова і Феліксії (Сянік) від Гаркала Олексі.

16,920 Марутяк Петра з с. Малькович (Львів) від Телюк Івана.

16,921 Кушнір Федя. Миня Михайла з с. Либогори (Турчина) від Шимилінець Григорія.

16,922 Фуркач Анни з дому Жмут, Жмут Андрія з с. Залізів (Рогатин) від Мартиняк Марії.

16,923 Гловацький Федора з с. Кіданів від Монастирський Миколи.

16,924 Кокотавчук Дмитра, Микити, Миколи, Микитюк Василя з с. Пшеничник (Станіславів) від Андрейчук Михайла.

16,925 Чортополох Івана і Якова з Софіївської Свобідки (Умань, Україна) від Хараша Дарисі.

16,926 Андрухів Ілька, Гнатини: Івана, Грицька Петра і Кольба Стаха з с. Дорожова (Самбір) від Андрухів Василя.

16,927 Бойко Мілька і Теодора з с. Чорницович (Львів) від Ширба Стефана с. Гринька.

16,928 Крайнів зі сіл Бірок Великих, Старого Скалата, Новосілки Скалецької і Полупанівки (Тернопіль) від Плакида Володимира.

16,929 Нагорник Анни від Степак Івана.

16,930 Кичмар Сергія з с. Березна (Винниця, Україна) від Самолюк Остапа.

16,931 Твердохліб Михайла з с. Почовка (Богородчани) від Ткачук Дмитра.

16,932 Новачок Аксентія і Мирослава Мазена Варвари з дому Горкавець з м. Березно (Костопіль) від Горкавець Зофії.

16,933 Рижак Михайла, Петра і Василя від Проколяк Михайла.

16,934 Шубак Дмитра від Фединак Михайла.

16,935 Парохіяні з с. Бутин (Жовква) від Артимішин Оксани.

16,936 Заяць Миколи, Соко-та Марії від Коваль Павла с. Дмитра і Анни з с. Нищуки (Зборів).

16,948 Шипських тіток і онушеньчан з с. Брунори (Лемківщина) від Шипська Марії.

16,949 Чупрун Йосифа і Еміль з с. Радівця, (Буковина) від кривних Томашук Мілі, і Бризина Феліпа.

16,940 Вишнівських Степана, Еміля і Кароля з с. Садарурі (Чернівці) від Олійник Степана с. Михайла.

16,941 Стефанів Івана, Степана і Григорія від Оліва Анастасії зам. Вусик д. Івана з Рави Руської.

16,942 Душний Романа з с. Стрільбиці (Старий Самбір) від Лисця Павла с. Павла і Анни з дому Душний.

Голоситись на адресу:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1861, Philadelphia, 5, Pa.

ПАПАГОС НЕ ПРИЙНЯВ ПОСТУ КОМАНДАНТА АРМІЇ

Атени, 14 січня. — В слід за недавнім повідомленням про призначення маршала Папагоса головнокомандуючим грецькими сухопутними збройними силами, тепер повідомляється, що Папагос цього посту не прийняв. Він не міг погодитись з урядом щодо ролі Національної Оборонної Ради, вимагаючи для себе більших повноважень. Акція грецької армії проти більшовицьких партизанів з успіхом продовжується.

АНГЛІКАНСЬКА ЦЕРКВА ЗАСУДЖУЄ АРЕШТ КАРДИНАЛА МІНДСЕНТИ.

Лондон, 14 січня. — Кентер-бурський архієпископ д-р Джеофрі Франсис Фишер вчора гостро засудив більшовицьку акцію проти церкви в Мадяріщині, зокрема арешт кардина-

16,931 Твердохліб Михайла з с. Почовка (Богородчани) від Ткачук Дмитра.

16,932 Новачок Аксентія і Мирослава Мазена Варвари з дому Горкавець з м. Березно (Костопіль) від Горкавець Зофії.

16,933 Рижак Михайла, Петра і Василя від Проколяк Михайла.

16,934 Шубак Дмитра від Фединак Михайла.

16,935 Парохіяні з с. Бутин (Жовква) від Артимішин Оксани.

16,936 Заяць Миколи, Соко-та Марії від Коваль Павла с. Дмитра і Анни з с. Нищуки (Зборів).

16,948 Шипських тіток і онушеньчан з с. Брунори (Лемківщина) від Шипська Марії.

16,949 Чупрун Йосифа і Еміль з с. Радівця, (Буковина) від кривних Томашук Мілі, і Бризина Феліпа.

16,940 Вишнівських Степана, Еміля і Кароля з с. Садарурі (Чернівці) від Олійник Степана с. Михайла.

16,941 Стефанів Івана, Степана і Григорія від Оліва Анастасії зам. Вусик д. Івана з Рави Руської.

16,942 Душний Романа з с. Стрільбиці (Старий Самбір) від Лисця Павла с. Павла і Анни з дому Душний.

Голоситись на адресу:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1861, Philadelphia, 5, Pa.

ла Міндсенти та єпископа Ормандаса, голову Лютеранської церкви в тій країні. Архієпископ Фишер ствердив, що більшовики ведуть безпощадну боротьбу проти всіх християнських церков і тому християнство мусить повести об'єднану оборону.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗБІЛЬШЕННЯ КОМУНІСТИЧНИХ ВПЛИВІВ В ЯПОНІЇ.

Токіо, 12 січня. — Японські політичні експерти, що в останньому побували в усіх частинах країни під час кампанії до найближчих виборів, стверджують серйозний зрост комуністичних впливів та заповідають, що в найближчих загальних виборах, які відбудуться дня 23-го січня, комуністи готові здобути щонайменше два рази стільки голосів, як їх здобули в попередніх виборах. Ці спостереження стверджують, що комуністична партія в своїй агітації масово розкидає грошем, походження якого не важко догадати.

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВИН ДОГОВІР КРАЇН БРИТАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ.

Лондон, 14 січня. — З неофіційних джерел тут від-

мо, що в найближчому часі мали б відбутися на Цейлоні наради міністрів закордонних справ країн британського комонвелту, у вислід яких буде підписаний новий договір щодо взаємовідносин цих країн між собою і до Британії.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.)
N.Y.C. — Tel. GRamercy 7-7697.
Острі в довгочасній недугі чоловіка і жінки. Шкіри, X-Ray, Роздутьтя жінки без операції. Переводимо а-налізу крові для супружних дозволів. Офісний години: В будні 10-7 P. M. В неділю: 11-1 P. M.

ІВАН КОВАЛЬЧУК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ
NEW JERSEY
ШІННІ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
У випадку смутку в родині
кличте як в день так і в ніч!

JOHN KOWALCHUK
129 GRAND STREET,
cor. Warren Street
JERSEY CITY, 2, N. J.
Tel. BERgen 4-5131

Comfortably air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Lic. 8-5458
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО
Завжди ШАДІТЬ дешо з вашого забезпечення.
Ми уладуємо прекрасні ЦІЛИНИ
ПОХОРОН за \$150.00
У випадку смутку в родині кличте
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребовий заклад в Америці
S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646
— or —
UKRAINIAN POETREBNIK
86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone BIGelow 3-6762
225 WEST JERSEY STREET
ELIZABETH, N. J.
Phone: EL 2-3611

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

JOHN BUNKO
UKRAINIAN POETREBNIK
заридає погребам по ціні так низькій як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.
\$150

Music for Weddings and Dances

MICHAEL SADOWSKY
Ukrainian Violinist
AND HIS
New Yorker Orchestra
POLKAS and KOLOMEYKAS OUR SPECIALTY

309 E. 14th Street

New York 3, N. Y.

Коли Сабора скочила на перестрашену дівчину на канті скали...

...Джена інстинктивно відхилилася.

З розмаху Сабора перескочила понад берег скали...

...і впала просто перед розлученням Гомбу.

...і впала просто перед розлученням Гомбу.

ДИРИГЕНТАМ І ЛЮБИТЕЛЯМ
УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ
ДО ВІДОМА!

Вийшли друком в Європі прекрасні видані нові композиції на мішаний хор

МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО

Кольорова заголовна сторінка арт. малюра ЕДВАРДА БОЗКА:

1) Шумище, пісня з Бойківщини. 25 ц.
2) Вдовонька, пісня із Лемківщини. 25 ц.
3) Пилалася дівчинонька, текст народної пісні, мелодія в стилі нар. пісні 25 ц.
4) Душно-Душно, найстарший запис повного тексту укр. нар. пісні, мелодія в стилі нар. пісні 35 ц.
5) Та туди, Ой у полі, діві пісні з Волині. 40 ц.
7.8) Чече вода, Милеєно моя, дві пісні давніх укр. переселенців між югослов'янами. 50 ц.

Ці нотні є на продаж у нашій конягрі. Вислаємо їх за попередньою одержиміям заплати.

СВОБОДА BOOK STORE
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

ТАРЗАН, ч. 2011. Гомбу має нового ворога.